

Стефанъ Караджа, на свой редъ, се увлича отъ душа и сърдце въ агитацията си да записва доброволци, да търси парични помощи и да купува оръжие. Като тулчанецъ, неговиятъ познатъ и главенъ районъ на действие били градоветъ Браила и Гюргево. Възторженъ и смѣлъ революционеръ, приказливъ и убедителенъ, той успѣва да запише 50 души юнаци. Мнозина измежду тѣхъ, въ очакване да преминатъ Дунава, прекарватъ зимата било около мушията на Михаилъ Колони, било въ тая на котленеца Стефанъ Беронъ при Браила, или пъкъ намирали подкрепата на голѣмия патриотъ отъ Плѣвенъ, Данаилъ Христо Поповъ, който притежавалъ мушия въ Турно-Могурели. Къмъ четата на Стефанъ Караджа се присъединяватъ и нѣколко ентузиазирани младежи отъ Русе. Браилскитъ българи, главно отъ еснафа, снабдяватъ четата съ около двадесетъ пушки. Паричнитъ срѣдства били, разбира се, винаги недостатъчни. Караджата се оплаквалъ противъ сребролюбието на богатитъ, но не се отчайвалъ. За голѣма радостъ, единъ българинъ на ромънска служба, капитанъ Никола Македонецъ, подарилъ за дѣлото 30 ромънски военни пушки, и това окуражило юнацитъ. Тѣ почнали съ по-голѣмо усърдие да лѣятъ куршуми и да правятъ фишеци. Въ Браила това ставало въ дюкянитъ на двама български търговци; материалитъ били дадени пакъ отъ български родолюбци въ тоя градъ. Тамъ били ошити отъ браилчанката Султана Русева дветъ знамена на четата — това на Хаджи Димитъръ, съ изобразенъ лъвъ, тѣпчейки полумесеца, и съ надписъ: „Свобода или смъртъ!“; и това на Стефанъ Караджа, копринено, сжщо съ изобразенъ лъвъ и съ надписъ: „За вѣра и независимостъ“ отъ едната страна и „На оръжие, мили братя!“ — отъ другата.

Мнозина отъ четниците на Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа, въ качество на легионери отъ Бѣлградъ, били получили военно обучение и знаели да воюватъ по военното изкуство. Останалитъ — неопитнитъ — трѣбвало да се обучатъ, за която целъ се нагърбилъ Иванъ Христовичъ (Ванката), който ги упражнявалъ на групи въ продължение на седемъ месеца. Той билъ родомъ отъ Габрово, свършилъ военното Александровско училище въ Москва, служилъ като офицеръ въ Кавказъ и се сражавалъ срещу черкезитъ. Поради образоваността му, той билъ третото лице въ дружината, числѣлъ се къмъ щаба на воеводитъ и билъ опредѣленъ за секретаръ на четата.

Дохожда последниятъ часъ. Приготовленията сж привършени. Складираното оръжие се натоварва въ сандѣци на кола и се отправя